

УДК 336.71

ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ

Студ. К.Я. Негоденко, гр.БФ-1-12

Київський національний університет технологій та дизайну

Економічна сутність фінансового механізму інвестиційної діяльності банків є система економічних відносин, що формується під впливом фінансової політики банківської установи, економічного, правового, нормативного та інформаційного чинників та забезпечує здійснення довгострокових вкладень банку шляхом застосування певних форм, методів, інструментів і важелів.

Під дією зовнішніх та внутрішніх чинників виникають тенденції, які впливають на формування фінансового механізму інвестиційної діяльності комерційних банків.

Ресурси банку класифікуються за прогнозованістю динаміки їх формування як постійні, стабільні і некеровані. Поточні кошти можуть давати якісно нові можливості розміщення у строкові активи при застосуванні методу трансформування, що полягає у використанні поточних пасивів як стабільної складової ресурсів, які при утриманні банком стабільної клієнтської бази, завжди утворюють певний незнижувальний залишок.

Дослідивши практику зарубіжних банків щодо формування ресурсів через емісію цінних паперів, виявлено метод сек'юритизації як спосіб перетворення боргових зобов'язань у ліквідні інструменти фондового ринку, що дає можливість залучення недорогого фінансування, диверсифікації його джерел, перерозподілу ризиків, збільшення власної ліквідності банку, дотримання нормативів адекватності капіталу і зменшення обсягів резервування.

Основними інструментами, за допомогою яких банки можуть здійснювати довгострокові вкладення, є фондові та кредитні. Банки переважно утримують портфелі торговий та на продаж, використовуючи такі фондові інструменти як облігації. Сучасний фондовий ринок України не забезпечує умов для активізації інвестиційної діяльності комерційних банків.

Виявлена недостатність використання вітчизняними банками кредитних інструментів та проектного фінансування для здійснення довгострокових вкладень. Незважаючи на швидке зростання кредитного портфелю банківської системи та стійку тенденцію до зростання довгострокових позик, питома вага інвестиційних кредитів значно зменшилась.

Сучасні методи ризик-менеджменту банку полягають у наступному: вимірювання ризиків (основні засади якісного та кількісного аналізу); оптимізація та гармонізація ризиків (економіко-математичне моделювання). Вітчизняна банківська практика характеризується недостатнім, несистематизованим та несистематичним їх використанням через відсутність досвіду господарювання в умовах ринку, прогнозованого економічного розвитку та недостатню статистичну базу для проведення аналізу. Специфіка національної економіки вимагає адаптації та варіювання методів банківського ризик-менеджменту в залежності від конкретних умов та завдань діяльності.

З метою оптимізації фінансового механізму інвестиційної діяльності комерційних банків варто створення централізованого управління інвестуванням для узгодження вкладень банку за методами їх здійснення, ризиками та розрахунковою прибутковістю, обсягами залучення коштів у межах наявних ресурсів та прогнозованих активів.